

nie tylko w glazurze

ściany i podłogi

Podłoga i ściany w kuchni oprócz tego, że muszą być praktyczne, są przede wszystkim bardzo ważnym elementem dekoracyjnym. Mogą stanowić tło dla mebli i wyposażenia, lub być wyeksponowane i grać we wnętrzu niczym „pierwsze skrzypce”.

1 fot. Ceramika Paradyż

CERAMICZNE PŁYTKI

Wszyscy znają ich zalety, takie jak łatwość czyszczenia, odporność na: ścieranie, działanie wody, wilgoci, detergentów, wysokich temperatur oraz na zaplamienie; nie alergizują. Nie są to jednak materiały całkiem pozbawione wad. Są kruche, nieodporne na uderzenia ciężkich i twardych przedmiotów, co w pomieszczeniach kuchennych, niestety, zdarza się dosyć często. Wymagają bardzo dobrze przygotowanego podłoża i specjalistycznych umiejętności osoby układającej tego typu podłogi. Są również zimne w kontakcie ze stopą i warto uzupełnić je o ogrzewanie podłogowe. No i wada chyba najuciążliwsza – brudzące się fugi. Są trudne do utrzymania w czystości, nawet po zaimpregnowaniu, szczególnie przy kuchence gazowej, gdzie narażone są na tłuszcz i opary. Można zastosować odporne na tłuszcz spoiny epoksydowe, ale to dosyć duży wydatek.

Te niedogodności rekompensuje jednak różnorodność ich wymiarów, kolorów, faktur i sposobów wykończenia powierzchni płytek. Z łatwością możemy dobrać odpowiednie do każdego stylu wnętrza, począwszy od klasycznych 10-centymetrowych z delikatnymi dekoracjami stosowanymi w wielu jeszcze kuchniach, po wielkoformatowe, polerowane, poprze-

cinane aluminiowymi listwami – do kuchni nowoczesnych. Jeżeli chcemy zaskoczyć ciekawą dekoracją, możemy bez problemu kupić płytkę szklaną z zatopionymi ziarnami kawy lub muszelkami.

Aby podjąć odpowiednią decyzję musimy się zastanowić, jaki rodzaj płytki ceramicznej nam odpowiada. Do wyboru mamy np. **terakotę**, czyli płytki kamionkowe pokryte różnego rodzaju szkliwem – błyszczącym, matowym lub półmatowym. Charakteryzują się one dużą wytrzymałością, niską nasiąkliwością, oraz kwaso- i ługoodpornością, jednak ze względu na kruchość, są mniej od gresów odporne na uderzenia.

Wśród **gresów** wyróżniamy odmiany: nieszkliwiony, polerowany i porcelanowy. Pierwszy z nich ma twardość porównywalną z granitem, a tym samym jest bardzo

odporny na ścieranie. Nawet jeżeli jego powierzchnia ulegnie wytarciu, to jednorodna struktura sprawia, że nie zmienia on barwy. Wśród zalet wymienić można również niską nasiąkliwość, odporność na działanie kwasów, zasad oraz zabrudzenia. Minusem jest uboga kolorystyka i mały wybór faktur. Gres polerowany – odmiana gresu nieszkliwionego, jest mniej odporny na zaplamienie. Charakteryzuje się ładną gładką powierzchnią, jednak ze względu na możliwość rozlania różnych płynów nie jest godny polecenia na podłogi. Najpopularniejszym rodzajem jest gres porcelanowy – mocno sprasowany, więc mało porowaty i nienasiąkliwy. Może być szkliwiony. Ma bogatszą kolorystykę i większy wybór faktur niż gres nieszkliwiony. Jest bardziej odporny na złamania niż tradycyjna terakota.

2 fot. Cersanit

- 1 W tej kuchni przy użyciu płytek nie tylko wykończono podłogę i ściany, ale także wykonano zabudowę: szafki i stół z blatem; nawet obrazki są ceramiczne
- 2 Niski cokół z klasycznej płytki 10x10 cm ozdobiono jedynie dwiema wypukłymi listwami

fot. Quick Step

3

Klinkier to płytki z naturalnej, mocno spieczonej gliny, najtwardszy z materiałów ceramicznych, o małej ścieralności i nasiąkliwości. Tradycyjne kolory klinkieru to różne odcienie czerwieni (od pomarańczowego do brązu). Jeśli jest szklawiony, może mieć dowolny kolor.

KAMIENNA ELEGANCJA

W kuchniach reprezentacyjnych najczęściej króluje kamień naturalny. Ceniony jest za szlachetne piękno i za trwałość. Nawet jeśli zmatowieje lub wytrze się, można go wielokrotnie odnawiać.

Możemy stosować go zarówno na podłogi, ściany, jak i blaty. Kamienne powierzchnie pomiędzy szafkami są naturalną kontynuacją blatu kuchennego. Jediną różnicą jest grubość stosowanych płyt: na blaty min. 3 cm, natomiast na okładziny ścienne maksymalnie 2 cm. Możemy albo zabezpieczyć całą przestrzeń, poczynawszy od blatu a skończywszy przy samych szafkach kuchennych, albo wykonać niski ok. 10-centymetrowy cokół, ochraniający np. część malowaną i pozwalający na utrzymanie

blatu kuchennego w czystości, bez powstawania na ścianie smug po wycieraniu.

Najczęściej stosowanym kamieniem jest **granit**. Jest on odporny na zmiany temperatury, wilgoć, plamy i pęknięcie. Dzięki dużej twardości trudno go zarysować. Wymaga najmniej zabiegów – nie trzeba go impregnować, jest odporny nawet na działanie agresywnych środków czyszczących.

Marmur również jest trwały. Wypolerowana powierzchnia może jednak po pewnym czasie zmatowieć. Jeżeli zależy nam na tym, aby był lśniący, powinien być impregnowany. Ze względu na właściwości wchłaniania plam, nie jest polecany zarówno na blaty kuchenne, jak i tym bardziej, na podłogi w kuchni. Nadaje się do wykańczania powierzchni ścian.

Trawertyn, podobnie jak marmur, rzadko wykorzystywany jest na podłogi w kuchni. Ze względu na porowatą budowę, boimy się stosować go na

podłogach. Z czasem jego pory i wyżłobienia mogą się pogłębiać i gromadzić w zagłębieniach kurz i brud. Często więc otwory zaszpachlowuje się, poleruje i impregnuje. Zabieg ten jednak zdecydowanie niekorzystnie wpływa na jego walory dekoracyjne.

Coraz częściej stosuje się w kuchni **łupek**. Można go wykorzystać na blaty kuchenne. Trzeba uważać w przypadku posadzki wykonywanej z dużych płyt łupka – są kruche, mogą pękać i odpryskiwać.

Kamień naturalny czasami zastępuje się **konglomeratami** (kamień syntetyczny). Wykonane są one ze zmielnego marmuru lub granitu, sklejonego żywicą poliestrową z dodatkiem pigmentów. Są lżejsze (o blisko 20%) i tańsze od kamieni naturalnych. Wszystkie konglomeraty są odporne na wilgoć i działanie środków chemicznych, dostępne w wielu kolorach, ale są mniej trwałe niż kamień naturalny.

fot. I. Mazuś

4

fot. Ebke

5

CIEPŁE KLIMATY

W kuchniach stylizowanych, w których zależy nam na zbudowaniu wrażenia ciepła, na okładzinę podłogową warto wybrać **drewno**. Jest to bardzo dobry izolator termiczny – zawsze będziemy odbierać wrażenie ciepła. Ze względu na panujące w kuchni różnice wilgotności, powinniśmy wybrać gatunki

o małym skurczu, bogate w naturalne oleje, chroniące przed odbarwianiem pod wpływem wilgoci. Dobrze sprawdza się w takich pomieszczeniach drewno rodzime, np. dąb czy cze-reśnia, a z gatunków egzotycznych – jatoba, badi, teak i iroko.

Swojski klimat w kuchni zapewnią również **podłogi korkowe**. Musimy jednak zwrócić uwagę na parametry tech-

- 3 Kamienna elegancja – kamień doskonale prezentuje się na podłodze nowoczesnej kuchni
- 4 ...i na blatach z niskim cokółem
- 5 Do ciepłej „swojskiej” kuchni idealnie pasuje drewno
- 6-8 Różne warianty materiałowych połączeń: płytki z niebieską fugą i niebieską farbą, szara kamienna ściana z drewnianymi panelami i płyty kamienne zestawione z glazurą i farbą – nieograniczone pole do popisu dla naszej wyobraźni

niczne korka, szczególnie wytrzymałość na ścieranie. Po ułożeniu takiej podłogi warto ją dodatkowo zabezpieczyć lakierem.

Podłogi korkowe mają wiele zalet: są ciche i ciepłe – mają wysokie parametry izolacyjności akustycznej i termicznej. Zapewniają wysoki komfort eksploatacji, gdyż dodatkowo są antystatyczne i łatwe w pielęgnacji.

fot. Inalco

6

fot. Tarkett

7

fot. Alno Ekspert

8

9 fot. Komfort

Są dostępne w bogatej palecie naturalnych i barwionych wzorów.

SZKLANA AWANGARDA

Do kuchni nowoczesnych i awangardowych pasuje szkło. Podłogę możemy wykonać z tafli szklanych o bardzo dużej grubości, często klejonych, kolorowych lub przezroczystych. Odpowiednie podświetlenie od spodu sprawi, że będzie to efekt zapierający dech w piersiach. W takich kuchniach podłoga powinna być szczególnie eksponowana, dlatego przy tego typu rozwiązaniach dobrze byłoby, gdyby meble kuchenne „stapiały” się ze ścianą.

Szkłem można również zabezpieczyć ściany. Ze względów bezpieczeństwa stosuje się tafle grubości 6 mm. Można je przykleić lub zamocować za pomocą specjalnych uchwytów. Wykończenie to jest bardzo łatwe do utrzymania w czystości – chroni pomalowaną ścianę przed zachlapaniem i zarysowaniem.

Do wyboru są różne rodzaje szkła. Przezroczyste eksponuje ładną ścianę. Jeżeli jednolicie pomalowaną powierzchnię chcemy szybko odmienić, wystarczy włożyć pomiędzy ścianę a tafle szkła np. kawałek ciekawej tapety, reprodukcje pasujących do wnętrza obrazów (w formie plakatów) lub wykonane dziecięcą ręką rysunki.

Jeżeli kuchnia ma już elementy ze szkła matowego, można wykorzystać je też jako okładzinę ścienną. Dodatkowo można je wypiąskować, a nawet w odpowiednich firmach zamówić umieszczenie na takiej tafli swoich ulubionych zdjęć. Odpowiednio podświetlone od środka zrobią z pewnością niesamowite wrażenie.

Bardzo duże możliwości aranżacyjne dają również pustaki szklane.

W kuchni klasycznej można wykorzystać szkło malowane. Bardzo elegancko

wygląda też zastosowanie szkła stapianego (fusing) – najlepszy efekt uzyskamy podświetlając je od tyłu. Szkło stapiane ma charakterystyczną, nierówną powierzchnię co sprawia, że lepiej nie stosować go w newralgicznych miejscach.

SUROWY BETON

Jeżeli nasze mieszkanie urządzone jest w stylu industrialnym, nic nie stoi na przeszkodzie, żeby podłoga w kuchni

10 fot. Vitrosilicon aranżacja Wolsztyńska Fabryka Mebli

11

fot. Ebke

wykonana była z betonu. Może on być w kolorze naturalnym lub barwionym pigmentami na różne kolory. Podłoga taka jest wodoodporna, trwała i odporna na uszkodzenia. Ze względu na fakt, iż pozbawiona jest fug i innych podziałów, jest łatwa w utrzymaniu. Może występować w wykończeniu matowym lub błyszczącym.

Przed rozpoczęciem użytkowania betonowa podłoga musi przejść cały proces schnięcia. Jeżeli jednak jesteśmy w stanie poczekać, aż

odpowiednio się zwiąże, to nasza kuchnia na niejednej osobie zrobi duże wrażenie.

FARBA PO ŚCIANIE

Z pewnością musi to być farba odporna na warunki panujące w kuchni. Najczęściej są to farby akrylowe (z przeznaczeniem do pomieszczeń o podwyższonej wilgotności) lub lateksowe. Powłoka utworzona przez takie farby jest z zasady bardzo trwała,

- 9 Zestawione na ścianie tafle szkła z drewnianą okładziną wyglądają lekko i stylowo
- 10 Luksfery – doświetlają i zdobią, a czerwone ściany nadają kuchni „mocny charakter”
- 11 Przed wyborem stylu kuchni musimy zdecydować co pasuje do naszej osobowości – czy chłodna elegancja np. proste nowoczesne meble na betonowej podłodze
- 12-13 ...czy raczej wnętrze kolorowe, wesole i energetyczne – efekt odważnych działań malarskich

wyjatkowo odporna na częste mycie i kontakt z wilgocią. W miejscach narażonych na zawilgocenie, lepiej stosować farby o wysokim połysku – gładza powierzchnia ułatwia mycie. Możemy wszystkie ściany pokryć tym samym kolorem lub dobrze zestawić kilka.

Na ścianach niezabudowanych meblami, możemy wykonać tynk dekoracyjny – w części pomiędzy szafkami byłby zbyt trudny do utrzymania w czystości.

12

fot. Fagor Mastercook

13

fot. Polifarb Cieszyn Wrocław

14

fot. Tarkett

PODŁOGA Z ROLKI

Trochę zapomnianym dzisiaj materiałem jest wykładzina PVC. Przez lata, kiedy nie było dużego wyboru, w naszych domach święciła ona triumfy. Po latach zapomnienia jest szansa, że wykładzina powróci jednak do łask. Dobra jakość i różnorodność wzorów (m.in. modnych ostatnio geometrycznych i abstrakcyjnych) sprawia, że coraz częściej zastanawiamy się nad jej użyciem, głównie w kuchniach nowoczesnych. Wykładzina PVC dostępna jest w rolkach lub w postaci płytek. Jest łatwa do ułożenia i wymiany, nie wymaga zatrudniania specjalisty. Duże wymiary pozwalają na ułożenie podłogi praktycznie bez widocznych połączeń, chyba że celowo zamierzamy połączyć ją, np. z wykładziną o innym wzorze. Jej powierzchnia jest wytrzymała, łatwa do utrzymania w czystości, a przy tym wodoodporna. Te cechy wykładziny, w połączeniu z dosyć niską ceną sprawiają, że znów coraz chętniej zaczynamy po nią sięgać.

PANELE I BLACHY

Panele najczęściej wykonane są z PVC, płyt wiórowych lub MDF i oklejane dekoracyjną folią. Są łatwe w montażu i niedrogie.

Najczęściej są wykończone folią imitującą drewno, np. bardzo obecnie modnym egzotycznym – zebrano. Na ścianach ciekawie wyglądają płyty

dobrane do kolorystyki blatu. Taka laminowana płyta jest identyczna jak płyta blatowa, ale cieńsza. Mocowana jest do ściany kołkami rozporowymi lub przyklejana. Jest odporna na zabrudzenia i łatwa w utrzymaniu w czystości. Jednak ze względu na łatwopalność, nie należy stosować jej w okolicy płyty gazowej.

Tę przestrzeń z powodzeniem możemy zamaskować blachą. Niestety, widać na niej nie tylko zabrudzenia, ale nawet ślady po kroplach wody – wymaga

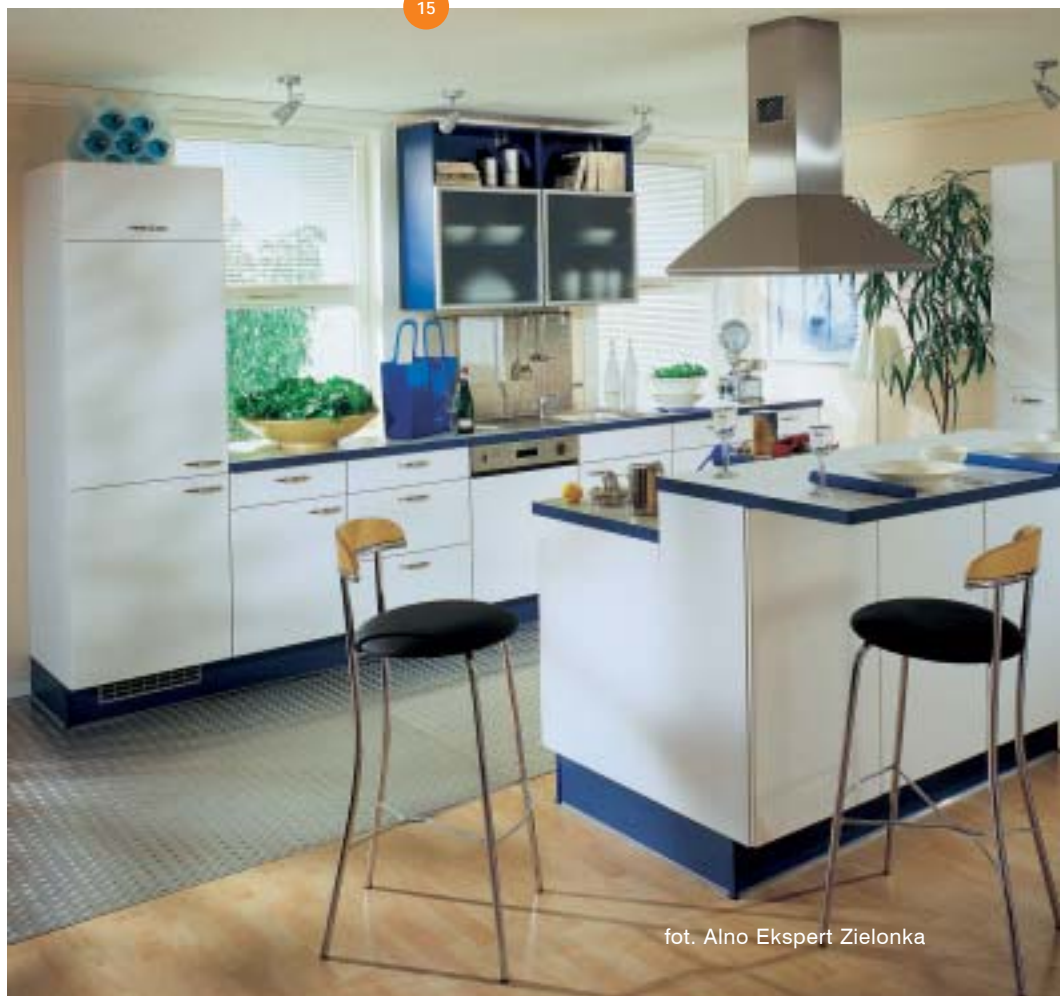
więc codziennego, znacznie bardziej uciążliwego, niż w wypadku innych materiałów, czyszczenia. Na rynku mamy ogromny wybór blach ze stali szlachetnej, aluminiowych, a nawet miedzianych.

Niektóre z nich mają na powierzchni wytłoczone wzory, które można dobrać do wystroju kuchni, inne są gładkie, polerowane lub szczotkowane. Dostępna w dużych arkuszach blacha umożliwia pokrycie ściany bez widocznych podziałów i trudnych do utrzymania w czystości połączeń. Możemy wybrać również takie, które mają warstwę spodnią pokrytą substancją klejącą, co zdecydowanie ułatwia montaż. Jeśli blacha będzie łączona z innym materiałem o większej grubości, można ją montować do ściany na płycie wiórowej odpowiedniej grubości.

Aneta Wójcik

- 14 Świejące gwiazdy na podłodze – dzieci pokochają taką kuchnię
- 15 Blacha na ścianie przy kuchence i na podłodze – rozwiązanie ładne i efektowne, ale wymagające systematycznego czyszczenia

15

fot. Alno Ekspert Zielonka